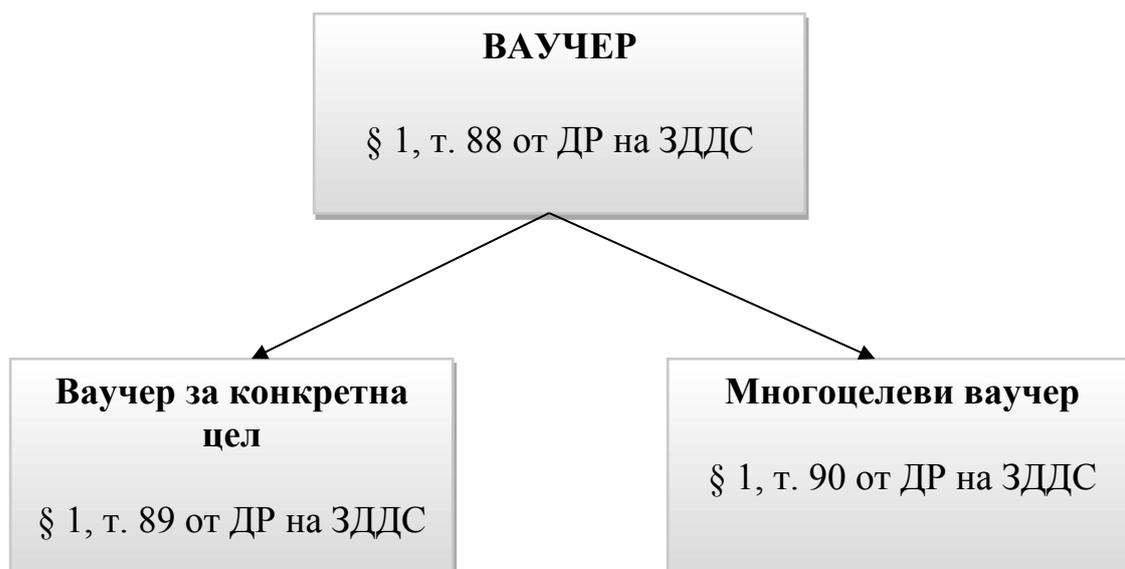

ВАУЧЕРИ

I. ПОНЯТИЯ

§ 1, т. 88 от ДР на ЗДДС „**Ваучер**“ е инструмент, при който съществува задължение да бъде приет като заплащане или част от заплащане за предоставяне на стоки или услуги и за който стоките или услугите, които ще се предоставят, или имената на лицата, които евентуално ще ги предоставят, са обозначени върху самия инструмент или в свързаната с него документация, включително в реда и условията за ползване на въпросния инструмент.

§ 1, т. 89 от ДР на ЗДДС „**Ваучер за конкретна цел**“ е ваучер, при който мястото на изпълнение на доставка на стоките или услугите, за които се отнася ваучерът, и дължимият данък върху добавената стойност за тези стоки или услуги могат да бъдат определени в момента на издаването на ваучера.

§ 1, т. 90 от ДР на ЗДДС „**Многоцелеви ваучер**“ е ваучер, различен от ваучер за конкретна цел.

ВАУЧЕРИ

II. ДАНЪЧНО ТРЕТИРАНЕ НА ВАУЧЕРИТЕ

II.1. ДАНЪЧНО ТРЕТИРАНЕ НА ВАУЧЕР ЗА КОНКРЕТНА ЦЕЛ – чл. 131а от ЗДДС

Продажбата на ваучер за конкретна цел от данъчно задължено лице, което действа от свое име, се смята за доставка на стоките или услугите, за които се отнася ваучерът - чл. 131а, ал. 1 от ЗДДС.

Продажбата на ваучер за конкретна цел от данъчно задължено лице, което действа от името на друго данъчно задължено лице, се смята за доставка на стоките или услугите, за които се отнася ваучерът, извършена от това друго данъчно задължено лице - чл. 131а, ал. 2 от ЗДДС.

Фактическото предоставяне на стоки или извършване на услуги от доставчика към лицето, предоставило ваучер за конкретна цел като заплащане или част от заплащане за получаването на тези стоки или услуги, не се смята за доставка - чл. 131а, ал. 3 от ЗДДС.

Когато данъчно задължено лице, предоставило стоките или услугите срещу приемане на ваучер за конкретна цел като заплащане или част от заплащане, е лице, различно от издателя на ваучера, при предоставянето на стоките или услугите е налице доставка към издателя на ваучера – чл. 131а, ал. 4 от ЗДДС.

II.2. ДАНЪЧНО ТРЕТИРАНЕ НА МНОГОЦЕЛЕВИ ВАУЧЕР – чл. 131б от ЗДДС

Продажбата на многоцелеви ваучер от данъчно задължено лице, което действа от свое име, не се смята за доставка на стоките или услугите, за които се отнася ваучерът – чл. 131б, ал. 1 от ЗДДС.

Фактическото предоставяне на стоки или извършване на услуги от доставчика към лицето, предоставило многоцелеви ваучер като заплащане или част от заплащане за получаването на тези стоки или услуги, е доставка – чл. 131б, ал. 2 от ЗДДС.

Продажбата на многоцелеви ваучер от данъчно задължено лице, което действа от името на друго данъчно задължено лице, не се смята за доставка, извършена от това друго данъчно задължено лице – чл. 131б, ал. 3 от ЗДДС.

ВАУЧЕРИ

Задържането на многоцелеви ваучер след изтичане на валидността му, без да е настъпило фактическо предоставяне на стоки или извършване на услуги, не се смята за доставка на стоката или услугата – чл. 131б, ал. 4 от ЗДДС.

Данъчната основа на доставката на стоки или услуги, предоставени срещу многоцелеви ваучер, е равна на платената за ваучера сума или, при липсата на информация за тази сума, на паричната стойност, посочена върху самия ваучер, или в свързаната с него документация, без данъка по този закон, свързан с доставените стоки или услуги – чл. 26, ал. 10 от ЗДДС.

III. ПОСРЕДНИЧЕСКА УСЛУГА ВЪВ ВРЪЗКА С ПРОДАЖБАТА НА ВАУЧЕРИ

Когато за извършената услуга от данъчно задължено лице, което действа от името на друго данъчно задължено лице, е договорено възнаграждение във връзка с продажбата на ваучера, е налице облагаема доставка на услуга – чл. 131в, ал. 1 от ЗДДС.

ВНИМАНИЕ: Разпоредбите на чл. 26, ал. 10, чл. 131а, чл. 131б и чл. 131в от ЗДДС се прилагат за ваучери, издадени след 31 декември 2018 г. (§ 58 от ПЗР на ЗИД на ЗКПО).

IV. ИЗКЛЮЧЕНИЯ

Разпоредбите на чл. 131а и 131б от ЗДДС не се прилагат за:

1. инструментите, които дават право на притежателя да получи отстъпка при получаване на стоките или услугите, но не дават правото на получаване на самите стоки и услуги;
2. билетите за пътуване, кино, музей и други, пощенските марки и други подобни;
3. ваучерите за храна, издадени от лице, получило разрешение от министъра на финансите по реда на чл. 209 от *Закона за корпоративното подоходно облагане*.

ВАЖНО! Изключението, предвидено в разпоредбата на чл. 131в, ал. 2, т. 3 от ЗДДС е отменено с ДВ, бр. 14 от 2022 г., в резултат на което разпоредбите в закона, относими към данъчното третиране на ваучерите за конкретна цел и многоцелеви ваучери (чл. 131а и 131б от

ВАУЧЕРИ

ЗДДС) са относими и към ваучерите за храна издадени от лице, получило разрешение от министъра на финансите по реда на чл. 209 от **Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО)**. Следва да се има предвид, че това е относимо за ваучерите за храна, издадени в данъчен период, следващ данъчния период, в който този закон е влязъл в сила (18.02.2022 г.), т.е. ваучерите за храна, издадени след данъчен период м. февруари 2022 г. - § 50 от ПЗР на ЗИД на ЗДДС, обн. ДВ, бр. 14 от 2022 г.

Относно счетоводното отчитане, представяне и данъчно третиране на механизма на предоставяне на ваучерите за храна по чл. 209, ал. 1 от ЗКПО е издадено указание от зам. министър-председател по Еврофондовете и министъра на финансите № УК-1/10.05.2022 г.

ukazanie-1.pdf